

tua bona, et glorificent Patrem tuum qui in caelis est. Et sicut ait Apóstolus Paulus: In médio natiónis pravæ et perversæ lúceas sicut lumináre in mundo, verbum vitæ cóntinens. Sint ergo lumbi tui præcincti, et lucernæ ardentes in mânibus tuis, ut sis filius lucis. Abjicias ópera tenebrarum, et induaris arma lucis. Eras etenim aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino, ut filius lucis ámbula. Quæ sit vero ista lux, quam tantópere incúlcet Apóstolus, ipse demónstrat, subdens: Fructus enim lucis est, in omni bonitáte, et justítia, et veritáte. Esto igitur sollícitus, in omni justítia, bonitáte et veritáte, ut te, et alios, et Dei Ecclésiám illúmines. Tunc etenim in Dei sacrificio digne vinum súggeres et aquam, si tu ipse Deo sacrificium per castam vitam et bona ópera oblátus fúeris; quod tibi Dóminus concédatur per misericórdiam suam.

Post hæc accipit et tradit Pontifex Acolytho candelabrum cum candela extincta, quod ipse manu dextera tangit, Pontifice dicente:

Accipe ceroferárium cum céreo, et scias te ad accendénda Ecclésiæ luminária mancipári, in nómine Dómini. *R.* Amen.

Tum accipit et tradit ei urceolum vacuum, quem similiter tangere debet Acolythus, et dicit Pontifex:

Accipe urcéolum, ad suggeréndum vinum et aquam in Eucharístiam sánguinis Christi, in nómine Dómini. *R.* Amen.

Postea stans Pontifex cum mitra versus ad eum genuflexum, dicit:

Deum Patrem omnipoténtem, fratres caríssimi, suppliciter deprecémur, ut hunc fámulum suum bene ✠ dicere dignétur in órdine Acolythórum: quatenus lumen visíbile mânibus præferens, lumen quoque spirituále móribus præbeat: adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo, et Spírítu sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, deposita mitra, convertit se ad altare, et stans dicit:

Orémus. Et ministri dicunt: Flectámus génuá. R. Leváte.

Et mox conversus ad Acolythum genuflexum, subdit:

Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, et Apóstolos ejus, in hunc mundum lumen claritátis tuæ misísti, quique ut mortis nostræ antiquum aboléres chirógraphum, gloriosíssimæ illum Crucis vexillo affigi, ac sánguinem et aquam ex látere illius pro salúte géneris humáni efflúere voluísti, bene ✠ dicere dignáre hunc fámulum tuum in officium Acolythórum, ut ad accendéndum lumen Ecclésiæ tuæ, et ad suggeréndum vinum et aquam ad conficiéndum sánguinem Christi Fílii tui in offerénda Eucharístia sanctis altáribus tuis fidéliter subministret. Accénde, Dómine, cor ejus et mentem ad amórem grátiae tuæ, ut illuminátus vultu splendóris tui, fidéliter tibi in sancta Ecclésia desérviat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui ad Móysen et Aaron locútus es, ut accenderéntur lucernæ in tabernáculo testimónii: bene ✠ dicere dignáre hunc fámulum tuum, ut sit Acolythus in Ecclésia tua. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Omnipotens sempitérne Deus, fons lucis, et origo bonitátis, qui per Jesum Christum Fílium tuum, lumen verum, mundum illuminásti, ejusque passiónis mystério redemísti: bene ✠ dicere dignáre hunc fámulum tuum, quem in officium Acolythórum consecrámus, poscéntes cleméntiam tuam, ut ejus mentem et lúmine sciéntiæ illústres, et pietátis tuæ rore irriges; ut ita accéptum ministérium, te auxiliánte, péragat, quáliter ad ætérnam remuneratióem pervenire mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde, si Ordinatio peracta fuerit extra Missam, Pontifex, accepta mitra, sedet; et ad minores Ordines promotum monet, ut infra: si vero intra Missam, post datam benedictionem sedens cum mitra, eum tunc alloquitur:

Fili dilectíssime, diligénter considera Ordines per te suscéptos, ac onus húmeris tuis impósitum; stude sancte et religiósè vivere, atque omnipoténti Deo placére ut grátiam suam possis acquirere, quam ipse tibi per suam misericórdiam concédere dignétur.

Dic semel septem Psalmos pœnitentiáles cum Litaníis, Versículis, et Oratióibus, et omnipoténtem Deum étiam pro me ora.

Quod ille devote suscipit, et promittit se facturum. Tandem, si collatus fuerit hic tantum Ordo, admonet eum ut supra, pag. 350.

DE ORDINATIONE SUBDIACONI.

Pro Subdiacono parentur Calix vacuum cum Patena superposita similiter vacua, urceoli vino et aqua pleni super pelviculam, una cum manutergio et liber Epistolarum:

Paretur etiam Hostia parva, et velum oblongum coloris albi pro Communione.

Pontifex omnibus paraméntis pontificalibus coloris tempore, et officio convenientis pro Missa necessario celebranda, indutus, ut Subdiaconatus Ordinem conferat in Missis de Quatuor Temporibus, dicta quinta Lectione: in Missis vero et Sabbatis ante Dominicam Passionis, aut Resurrectionis Domini, aut, ex dispensatione Apostolica, in Missis de festivo die duplici, vel de Dominicis, dicta Collecta cum Oratione pro Ordinandis sub una conclusione: et factis Commemorationibus, si quæ sint faciendæ; accedit cum mitra, ad faldistorium ante medium altaris sibi paratum, et sedet.

Et si fuerit extra Tempora, antequam ad collationem Ordinis procedatur, legitur mandatum Apostolicum, sive supplicatio, cujus vigore eidem Pontifici

facultas conceditur ordinandi; quibus lectis, dicit Pontifex Deo grátias, et ad ordinationem procedit.

Tum Archidiaconus, aut illius locum tenens, vocat Ordinandum, et dicit:
Accédât qui ordinándus est Subdiáconus.

Deinde Notarius sub una ex triplici formula convenienti eum vocat, dicens:
N. ad título Ecclésiæ N. vel N. ad título patrimonii sui,
vel Frater N. proféssus Ordinis N. ad título paupertátis.

Ordinandus vero, quisque sit, respondet: Adsum, et accedit versus Episcopum, quem profunda reverentia salutat.

Debet autem Ordinandus in Subdiaconum indutus esse amictu (non tamen super caput, sed ita circa collum dimisso, ut facile possit supra cervicem reduci); item alba, et cingulo: habere etiam debet manipulum in manu sinistra, tunicellam coloris albi super brachio item sinistro, et candelam in manu dextera.

Eum itaque sic paratum competenti spatio coram Pontifice stantem, ille cum mitra, sedens admonet, dicens:

Fili dilectissime, ad sacrum Subdiaconátus Ordinem promovéndus, iterum atque iterum consideráre debes atténte, quod onus hódie ultro áppetis. Háctenus enim liber es, licétque tibi pro arbitrio ad sæculária vota transire; quod si hunc Ordinem suscéperis, ámplius non licébit a propósito resiliére, sed Deo, cui servíre regnáre est, perpétuo famulári; et castitátem, illo adjuvánte, serváre oportébit, atque in Ecclésiæ ministério semper esse mancipátum. Proínde, dum tempus est, cógita, et si in sancto propósito perseveráre placet, in nómine Dómini huc accéde.

Hæc admonitio non fit Religiosis.

Illo tunc accedente, et genua flectente coram Pontifice, si sit alius ad altiorem Ordinem promovendus, Archidiaconus vocat eum, dicens:

Accédât qui ordinándus est Diáconus vel Présbyter.

Mox Subdiaconandus super tapete se prosternit contra cornu Evangelii altaris, facie altari versa; Diaconandus autem, si adsit, contra cornu Epistolæ; et Presbyterandus contra medium altaris, faciebus similiter altari versis. Pontifex vero cum mitra super pulvinum genuflectit ante faldistorium, et incipit Litanias dicens: Kýrie eléison, ut supra pag. 18, proseguendo totas de more genuflexis respondentibus ministris:

Postquam autem dictum fuerit,

Ut ómnibus fidélibus defúntis, etc.

R. Te rogámus, audi nos.

Pontifex surgit cum mitra, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, conversus ad Ordinandum, si fuerit solus, dicit:

Primo.

Ut hunc Eléctum bene ✠ dicere dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Secundo.

Ut hunc Eléctum bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Tertio.

Ut hunc Eléctum bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Si autem pluribus diversos Ordines conferat Pontifex supradictam benedictionem dabit in plurali, dicens:

Primo.

Ut hos Eléctos bene ✠ dicere dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Secundo.

Ut hos Eléctos bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Tertio.

Ut hos Eléctos bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Deinde reddito baculo Pastoralis, rursus ante faldistorium genuflectit Pontifex, et perficiuntur Litanias,

Ut nos exaudíre, etc.

Quibus finitis, surgens Pontifex cum mitra sedet ut supra; si vero sit aliquis alius infra eadem Missarum solemnias Ordinandus, alta voce dicit Archidiaconus, aut Capellanus, vices illius gerens:

Recédât in partem qui ordinándus est Diáconus, vel Présbyter.

Tum Pontifex Subdiaconandum ante se genuflexum admonet, dicens:

Adeptúrus, fili dilectissime, officium Subdiaconátus, sédulo atténde quale ministérium tibi tráditur. Subdiáconum enim opórtet aquam ad ministérium altáris præparáre; Diácono ministráre; pallas altáris et corporália ablúere; Cálicem et Paténam in usum sacrificii eidem offerre. Oblatiónes quæ véniunt in altáre, panes propositionis vocántur: de ipsis oblatiόνibus tantum debet in altári poni, quantum pópulo possit sufficere, ne áliquid pútridum in sacrário remáneat. Pallæ, quæ sunt in substratório altáris, in álio vase debent lavári, et in álio corporáles pallæ. Ubi autem corporáles pallæ lotæ fúerint, nullum áliud linteámen debet lavári, ipsaque lotiόνis aqua in baptistérium debet vergi. Stude itaque ut ista visibília ministéria, quæ diximus, nítide et diligentissime complens, invisibília horum exémplo perficias. Altáre quidem sanctæ Ecclésiæ ipse est Christus, teste Joánné, qui in Apocalýpsi sua altáre áureum se vidísse pérhibet: stans ante thronum, in quo, et per quem oblatiónes fidélium Deo Patri consecrántur. Cujus altáris pallæ et corporália sunt membra Christi, scílicet fidéles Dei, quibus Dóminus, quasi vestiméntis pretiósiss, circúmdatur, ut ait Psalmísta: Dóminus regnávít, decórem indútus est. Beátus quoque Joánnes in Apocalýpsi vidit Fílium hóminis præcínctum zona áurea,

id est, sanctorum caterva. Si itaque humana fragilitate contingat in aliquo fideles maculari, prebenda est a te aqua celestis doctrinae, qua purificati, ad ornamentum altaris, et cultum divini sacrificii redeant. Esto ergo talis, qui sacrificiis divinis, et Ecclesiae Dei, hoc est, corpori Christi, digne servire valeas, in vera et catholica fide fundatus; quoniam, ut ait Apostolus: Omne quod non est ex fide, peccatum est, schismaticum est, et extra unitatem Ecclesiae est. Et ideo, si usque nunc fuisti tardus ad Ecclesiam, amodo debes esse assiduus. Si usque nunc somnolentus, amodo vigil. Si usque nunc ebriosus, amodo sobrius. Si usque nunc inhonestus, amodo castus: quod ipse tibi praestare dignetur, qui vivit et regnat Deus in saecula saeculorum. *R.* Amen.

Deinde Pontifex adhuc sedens accipit, et Ordinando Calicem vacuum tradit cum Patena vacua superposita, quem ille manu dextera tangit, Pontifice interim dicente:

Vide cujus ministerium tibi traditur: ideo te admoneo ut ita te exhibeas, ut Deo placere possis.

Et Archidiaconus, vel illius vices gerens, accipit et tradit ei urceolos cum vino et aqua, ac bacile cum manutergio; quae omnia similiter Ordinandus tangere debet.

Postea surgit Pontifex, et versus ad populum stans cum mitra, dicit:

Oremus Deum, ac Dominum nostrum, fratres carissimi, ut super hunc servum suum, quem ad Subdiaconatus officium vocare dignatus est, infundat bene ✠ dictionem suam et gratiam: ut in conspectu ejus fideliter serviens, praedestinata Sanctis praemia consequatur: adjuvante Domino nostro Jesu Christo, qui cum eo vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

Tum, deposita mitra, conversus ad altare Pontifex, dicit:

Orémus. Et ministri subdunt: Flectámus genua. *R.* Leváte.

Mox Pontifex versus ad Ordinandum genuflexum, dicit, sine mitra:

Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus, bene ✠ dicere dignare hunc famulum tuum, quem ad Subdiaconatus officium eligere dignatus es: ut eum in sacrario tuo sancto strenuum sollicitumque celestis militiae instituas excubitoem, sanctisque altaribus tuis fideliter subministret, et requiescat super eum Spiritus sapientiae, et intellectus; Spiritus consilii et fortitudinis; Spiritus scientiae et pietatis; et repleas eum Spiritu timoris tui; et eum in ministerio divino confirmes, ut obediens facto, ac dicto parens, tuam gratiam consequatur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, sedens cum mitra, accipit amictum qui in collo Ordinandi jacet imponitque super caput ejus, dicens:

Accipe amictum, per quem designatur castigatio vocis: In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. *R.* Amen.

Tum immittit Pontifex manipulum in sinistrum brachium ejusdem dicens:

Accipe manipulum, per quem designantur fructus bonorum operum: In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. *R.* Amen.

Post haec Tunica illum totaliter induit, dicens:

Tunica jucunditatis, et indumento laetitiae induat te Dominus: In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. *R.* Amen.

Tandem tradit illi librum Epistolarum, quem tangit manu dextera, dicente interim Pontifice:

Accipe librum Epistolarum, et habe potestatem legendi eas in Ecclesia sancta Dei, tam pro vivis, quam pro defunctis: In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. *R.* Amen.

His peractis, Archidiacono suggerente, subdiaconus surgit et facta Pontifici profunda reverentia, redit ad locum suum, et genuflectit. Tum Pontifex surgit, et accedit, si Missa legatur, ad cornu Epistolae, ubi, deposita mitra, illam prosequitur: si vero Missa dicatur in cantu, vadit ad sedem seu ad faldistorium; et suo loco et tempore a Subdiacono novo cantatur Epistola; et si adsit aliquis alius, confert Diaconatum vel Presbyteratum, ut infra.

Lecto autem Offertorio, Pontifex, accepta mitra, in faldistorio, ante medium altaris posito, sedet: mox Subdiaconus candelam accensam dextra sustinens, sinistra pectori admota, accedit; tum facta Pontifici profunda reverentia, genuflectit, ejusque manum dexteram, dum tradit candelam, osculatur: deinde surgit, et facta iterum reverentia, redit ad locum suum. Facta Oblatione, Pontifex anulum et chirothecas deponit, et lotis manibus, resumit anulum, et surgit: sublatoque faldistorio, accedit ante medium altaris, ubi, deposita mitra, prosequitur Missam; Secreta diei dicitur cum Secreta pro Ordinato sub unico Per Dominum, etc. non omissis aliis Secretis, quae sunt dicendae.

Dum Pontifex dicit Orationem, Domine Jesu Christe, qui dixisti, etc. Subdiaconus accedit ad dexteram Pontificis, et Oratione dicta, uterque simul osculatur altare; Subdiaconus tamen non ponit manus super altare, sed eas ante pectus plicatas retinet, (quod et de Diacono intelligendum est) et conversa facie ad invicem, Pontifex dat osculum pacis Subdiacono, dicens: Pax tecum. Cui ille respondet: Et cum spiritu tuo. Tum Subdiaconus, facta ante et post profunda reverentia Pontifici, et genuflexione Ss. Sacramento, vadit ad locum suum,

Postquam vero Pontifex se communicaverit, et totum Sanguinem sumpserit, priusquam se purificet, Palla Calix tegitur, et ultra medium Corporalis ex parte Evangelii, non extra ipsum, collocatur. Tum Pontifex supponit Patenam Hostiae, qua communicandus est Ordinatus; qui ante medium altaris accedens, genuflexus dicit intelligibili voce: Confiteor Deo, etc. quo absoluto, Pontifex, facta genuflexione Ss. Sacramento, surgit et aliquantulum se retrahit ad cornu Evangelii; et versus ad Ordinatum, junctis manibus, dicit, licet unicus sit communicandus:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris perducat vos ad vitam aeternam. *R.* Amen.

Indulgentiam, ✠ absolutiorem, et remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens et misericors Dominus. *R.* Amen.

Tum accedit Ordinatus ad supremum altaris gradum, ubi genuflexus, et communicaturus mappulam recipit; Pontifex vero versus ad altare, facit genuflexionem Ss. Sacramento; deinde surgens, sinistra Patenam, dextera vero Hostiam reverenter accipit, quam aliquantulum elevatam tenet super Patenam, et conversus ad Ordinatum in medio altaris, dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.

Mox ter subjungit:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Et accedens, Ordinato porrigit Ss. Sacramentum, faciens cum eo signum crucis super Patenam, et simul dicens:

Corpus ✠ Dómini nostri Jesu Christi custódiat te in vitam aetérnam.

Et Ordinatus respondens **Amen.** manum Pontificis Hostiam tenentem osculatur, et communionem reverenter sumit, ori ejus supposita Patena. Deinde unus ministrorum purificat illum Calice, aut alio vase cum vino ad hoc destinato; et cum Ordinatus os ad mappulam exterserit, redit ad locum suum.

Hæc omnia simili modo servabuntur in Ordinatione Diaconi, si ipse solus fuerit ordinatus.

Communione peracta, Pontifex colligit fragmenta cum Patena, quam super Calicem suum extergit, et purificationem sumit, cum digitorum ablutione; quo facto, mitram accipit, et lavat manus, quibus extersis, statim deposita mitra, stans in cornu Epistolæ, Missam prosequitur, Postcommunione diei, Ordinati Postcommunione adjuncta; sub uno **Per Dóminum**, nec omittit alias, si quæ faciendæ sint commemorationes.

Data Benedictione, ut moris est, et reddito baculo Pastoralis, sedet Pontifex in faldistorio ante medium altaris posito; mox Ordinatus accedit, qui, facta profunda Pontifici reverentia, genuflectit; tum his verbis Subdiaconum aut Diaconum alloquitur Pontifex, dicens:

Fili dilectissime, diligenter considera Ordinem per te susceptum, ac onus húmeris tuis impositum: stude sancte et religiose vivere, atque omnipotenti Deo placere, ut grátiam suam possis acquirere, quam ipse tibi per misericórdiam suam concedere dignetur. Ad subdiaconátum (vel Diaconátum) ordináte, dic Noctúrnum talis diei; et omnipotentem Deum étiam pro me ora.

Quod ille reverenter suscipit ac promittit se facturum.

Attamen, si pluribus unicuique diversus Ordó collatus fuerit, admonet eos simul, ut habetur infra expleta Ordinatione Presbyteri.

Tum surgit Pontifex, et amoto faldistorio, convertit se ad cornu Evangelii, ubi, deposita mitra, dicit: **Dóminus vobiscum.** Deinde, **Inítium sancti Evangelii secúndum Joánnem.** In principio erat Verbum, et signat tabellam in qua est Evangelium; aut si deficiat signat altare et se. Mox acceptis mitra et baculo, prosequitur, factaque Cruci debita reverentia in infimo gradu altaris, revertitur ad sedem suam, vel ad faldistorium, ubi exiit sacris vestibus. Si vero aliud Evangelium sit dicendum, illud in cornu Evangelii totum legit eoque dicto, recedit ut prius.

DE ORDINATIONE DIACONI.

Pro Diacono paretur liber Evangeliorum; Hostia parva, ac velum album pro Communione.

Pontifex omnibus paramentis pontificalibus, coloris temporis et officio convenientis, ad Missam necessario celebrandam indutus, ut Ordinationem Diaconatus conferat, in Dominicis, aut festivis diebus ex dispensatione apostolica, aut statutis a jure temporibus, dicta Oratione diei cum sequenti collecta pro Ordinando:

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplícum preces, et devóto tibi pectore famulantes perpétua defensione custódi: ut nullis perturbaciónibus impediti, liberam servitútem tuis semper exhibeamus officiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Quæ semper dicitur sub uno **Per Dóminum**, etc. et factis aliis Commemorationibus, si quæ sint faciendæ, legit Epistolam: qua finita, accedens ad faldistorium ante medium altaris paratum, sedet cum mitra.

Et, si hujusmodi Ordinis collatio fiat extra Tempora, legitur primo loco Mandatum apostolicum, ut dictum est supra. pag. 355.

Interim promovendus ad Ordinem Diaconatus per Archidiaconum, aut illius locum tenentem, vocatur, dicendo:

Accédât qui ordinándus est ad Diaconátum.

Mox Ordinandus indutus jam amictu, alba, cingulo, et manipulo, ac stolam in sinistra manu, dalmaticam vero coloris albi supra brachium sinistrum, et candelam in dextera tenens, per Notarium nominatus accedit, et, facta Pontifici profunda reverentia, genuflectit.

Tum Archidiaconus illum offerens Pontifici, sub his verbis loquitur, dicens:

Reuerendissime Pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut hunc præsentem Subdiáconum ad onus Diacónii ordinétis.

Pontifex interrogat, dicens: **Scis illum dignum esse?**

Respondet Archidiaconus:

Quantum humana fragilitas nosse sinit, et scio, et testificor ipsum dignum esse ad hujus onus officii.

Mox Pontifex respondet: **Deo grátias.**

Et ad ejus Ordinationem procedit. In primis Pontifex sedens cum mitra, Clero populoque annuntiat, dicens:

Auxiliante Dómino Deo, et Salvatore nostro Jesu Christo, eligimus hunc præsentem Subdiáconum in órdinem Diacónii. Si quis habet aliquid contra illum, pro Deo, et propter Deum cum fidúcia éxeat, et dicat: verúmtamen memor sit conditionis suæ.

Et facta aliquali morula, Pontifex convertit Orationem suam ad ordinandum, quem sic admonet:

Provehéndus, fili dilectissime, ad Levíticum Ordinem, cógita magnópere ad quantum gradum Ecclésiæ ascéndis. Diáconum enim opórtet ministrare ad altáre, baptizáre, et prædicáre. Sane

in véteri lege, ex duódecim una Tribus Levi elécta est, quæ speciáli devotióne tabernáculo Dei, ejúsque sacrificiis, ritu perpétuo deservíret. Tántaque dignitas ipsi concéssa est, quod nullus, nisi ex ejus stirpe, ad divínium illum cultum atque officium ministráturus assúrgeret; ádeo ut grandi quodam privilégio hæreditátis et Tribus Dómini esse mererétur et dici: quorum hódie, fili dilectíssime, et nomen et officium tenes, quia in ministérium tabernáculi testimoníi, id est, Ecclésiæ Dei, elígeris in Levítico officio, quæ semper in procíntu pósita, incessábili pugna contra inimícos dímicat: unde ait Apóstolus: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem, sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequitiæ, in cœlestibus. Quam Ecclésiám Dei, véluti tabernáculum, portáre et muníre debes ornátu sancto, prædicátu divíno, exémplo perfécto. Levi quippe interpretátur ádditus, sive assúptus. Et tu, fili dilectíssime, qui ab hæreditáte patérna nomen áccipis, esto assúptus a carnálibus desidériis, a terrénis concupiscéntiis, quæ militant advérsus ánimam. Esto nítidus, mundus, purus, castus, sicut decet ministrum Christi, et dispensatórem mysteriórum Dei: ut digne addáris ad númerum Ecclesiástici gradus: ut hæreditas et Tribus amábilis Dómini esse mereáris. Et quia commínister et cooperátor es córporis et ságuinis Dómini, esto ab omni illécebra carnis aliénus; sicut ait Scriptúra: Mundámini qui fertis vasa Dómini. Cógita beátum Stéphanum, mérito præcipuæ castitátis ab Apóstolis ad officium istud eléctum. Cura, ut quibus Evangélium ore annúntias, vivis opéribus expónas; ut de te dicátur: Beáti pedes evangelizántis pacem, evangelizántis bona. Habe pedes tuos calceátos Sanctórum exémpis, in præparatióne Evangélii pacis: quod tibi Dóminus concédatur per grátiam suam. *R.* Amen.

Deinde, si non sit ordinatus Subdiaconus, ordinandus Diaconus se prosternit ad cornu Epistolæ, vel ubi genuflectebat.

Presbyterandus vero, si adsit, vocatus, ut supra pag. 356. in Ordinatione Subdiaconi dictum est, procumbit ad ejus dexteram super tapete. Pontifex autem cum mitra ante faldistorium suum genuflectens supra pulvinum, recitat Litanias, ut supra pag. 18. et suo loco Ordinandus, per Pontificem benedicetur, ut pag. 356. habetur.

Postea Ordinando ab accubitu surgente, genuflexo tamen manente, Presbyterandus admonitus redit ad locum suum, et Pontifex sedens in faldistorio cum mitra, intelligibili voce alloquitur clerum et populum, dicens:

Commúne votum, commúnis orátio prosequátur: ut hic totíus Ecclésiæ prece, qui ad Diaconátus ministérium præparátur, Levíticæ bene *✠* dictionis órđine claréscat; et spirituáli conversatióne præfúlgens, grátia sanctificatiónis elúceat. Præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde surgens cum mitra Pontifex, stans versus ad Ordinandum, dicit alta voce legendo:

Orémus, fratres caríssimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hunc fámulum suum, quem ad officium Diaconátus dignátur assumere, benedictiόνis suæ grátiam cleménter effúndat; eíque consecratiónis indúltæ propítius dona consérvet, et preces nostras cleménter exaúdiat: ut quæ nostro gerénda sunt ministério, suo benignus prosequátur auxílio; et quem sacris mystériis exsequéndis pro nostra intelligéntia crédimus offeréndum, sua bene *✠* dictione sanctificet et confirmet. Per unigénitum Fílium suum Dóminum nostrum Jesum Christum: Qui cum eo et Spíritu sancto vivit et regnat Deus,

Deinde, deposita mitra, et extensis ante pectus manibus, dicit:

P. Per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda. *R.* Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, honórum dator, ordinúmque distribútor, atque officiórum dispósitor, qui in te manens innovas ómnia, et cuncta dispónis per verbum, virtútem, sapientiámque tuam, Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, sempitérna providéntia præparas, et síngulis quibúsque tempóribus aptánda dispénsas. Cujus corpus, Ecclésiám vidélicet tuam, cœlestium gratiárum varietáte dístinctam, suorúmque connéxam dístinctiόνem membrórum, per legem mirábilem totíus compáginis unitam, in augméntum templi tui créscere dilataríque largíris: sacri múnus servitútem trinis grádibus ministrórum nómini tuo militáre constítuens, eléctis ab inítio Levi filiis, qui in mysticis operatióibus domus tuæ fidélibus excúbis permanétes, hæreditátem benedictiόνis ætérnæ sorte perpétua possidérent. Super hunc quoque fámulum tuum, quæsumus Dómine, placátus inténde, quem tuis sacris altáribus servitúrum in officium Diaconátus supplicíter dedicámus. Et nos quidem tamquam hómines, divíni sensus et summæ ratiónis ignári, hujus vitam, quantum póssumus, æstimámus. Te autem Dómine, quæ nobis sunt ignóta non tránseunt, te occúlta non fallunt. Tu cógitor es secretórum; tu scrutátor es córdium. Tu istíus vitam cœlesti póteris examináre júdicío, quo semper prævales, et admíssa purgáre et ea quæ sunt agénda concédere.

Hic solus Pontifex extensam manum dexteram ponit super caput Ordinandi, dicens:

Accipe Spíritum sanctum, ad robur, et ad resisténdum diabolo, et tentationibus ejus: in nómine Dómini.

Deinde prosequitur, ut prius, extensam tenens manum dexteram versus Ordinandum usque in finem Præfationis:

Emitte in eum, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum, quo in opus ministèrii tui fidèlitér exsequéndi septifórmis grátia tuæ múnere roborétur. Abúndet in eo totíus forma virtútis, auctóritas modèsta, pudor constans, innocéntiæ púritas, et spirituális observántia disciplinæ. In móribus ejus præcepta tua fúlgeant, ut suæ castitátis exémplo imitationem sanctam plebs acquirat; et bonum consciéntiæ testimónium præferens, in Christo firmus et stábilis perseveret; dignisque succéssibus de inferióri gradu per grátiam tuam cápere potióra mereátur.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus possit audiri:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Post hæc Pontifex sedens cum mitra, Ordinando ante se genuflexo porrigit osculandam Crucem, in medio stolæ positam, ac ipsam stolam imponit super humerum ejus sinistrum, dicens:

Accipe stolam ✠ cándidam de manu Dei: adimple ministèrium tuum; potens enim est Deus, ut aúgeat tibi grátiam suam: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Faciens super Ordinandum signum crucis, aliquis vero minister reflectet capita stolæ, et alligabit sub brachio ejus dextero.

Deinde Pontifex accipiens Dalmaticam ea totaliter induit Ordinandum, dicens:

Induat te Dóminus induménto salutis, et vestiménto lætitiæ, et dalmática justitiæ circumdet te semper. In nómine Dómini.

R. Amen.

Postremo Pontifex accipit, et Ordinando tradit librum Evangeliorum, quem manu dextera tangenti dicit:

Accipe potestátem legéndi Evangélium in Ecclésia Dei, tam pro vivis, quam pro defúctis. In nómine Dómini. **R.** Amen.

Quo facto, Pontifex, stans sine mitra ad altare conversus, dicit:

Orémus. Ministri subjungunt: **Flectámus** gènu. **R.** Leváte.

Deinde vertens se ad Ordinatum, dicit:

Exauði, Dómine, preces nostras et super hunc fámulum tuum Spíritum tuæ bene ✠ dictiónis emítte: ut cœlésti múnere ditatus, et tuæ majestátis grátiam possit acquirere, et bene vivéndi áliis exémpulum præbére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater fidei, spei, et grátia, et proféctuum remunerátor, qui in cœléstibus et terrénis Angelórum ministèriis ubique dispósitis per ómnia eleménta voluntátis tuæ diffúndis efféctum: hunc quoque fámulum tuum spirituáli dignáre illustráre afféctum; ut tuis obséquiiis expéditus, sanctis altáribus tuis ministèr purus accréscat, et indulgéntia tua púrior, eórum gradu, quos Apóstoli tui in septenárium númerum, beáto Stéphanó duce ac prævio, Spíritus sancto auctóre, elegérunt, dignus exsístat; et virtúibus univérsis, quibus tibi servíre opórtet, instrúctus, tibi compláceat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

His peractis, Archidiacono suggerente, Diaconus surgit, factaque Pontifici profunda reverentia, redit ad locum suum, ibique genuflectit; et suo loco, si officium fieret in cantu, concinet Evangelium.

Pontifex item surgit, et si Missa legatur, vadit ad cornu Epistolæ, ubi deposita mitra, illam prosequitur: si vero cantetur, redit ad sedem, seu faldistorium: et suo loco, et tempore, si adsit, ordinat Presbyterum.

Diaconus autem tam in offerendo candelam, quam in recipiendo Pacem et Communionem, gerit se ut dictum est supra pag. 359. Excepto tamen, quod, si simul adfuerit álius Ordinatus in Subdiaconum, Diaconus debet semper, et in omnibus actibus illum præcedere, et cantare etiam debet Confiteor, ante Communionem, quando Missa fiat in cantu.

Data benedictione, Episcopus admonet Ordinatum in Diaconum, ut supra pag. 360. et si fuerint plures, sed diversi, ut infra post ordinationem Presbyteri.

DE ORDINATIONE PRESBYTERI.

Pro Presbytero ordinando paretur oleum Catechumenorum: calix cum vino, et aqua: patena, et hostia desuper posita; medulla panis, et bacile cum buccali, et manutergiis pro manibus abluendis tam pro Episcopo, quam pro Ordinando; stolæ saltem tres coloris convenientis pro impositione manuum super caput Promovendi a tribus saltem Presbyteris facienda; gremiale lineum album: Hostia parva, et velum pro communionem.

Pontifex omnibus paramentis Pontificalibus, coloris temporis, et officio convenientis pro Missa necessario celebranda, indutus, ut Ordinem Presbyteratus conferat: In Missis de Quatuor Temporibus, et ex Indulto summi Pontificis, in Dominicis ac Festivis diebus a Dominica Septuagesimæ usque ad Pascha exclusive, ante ultimum Versum Tractus: in Sabbato vero infra Octavam Pentecostes, et in Festis quæ habent Sequentiam, ante ultimum Sequentiæ Versum: in Dominicis autem, et Festivis diebus per annum, et per Adventum ante Versum Allelúja, accipit mitram, et accedens ad faldistorium ante medium altaris sibi paratum, sedet.

Et si fuerit extra Tempora, ante omnia legitur Mandatum Apostolicum, ut dictum est supra pag. 355.